

Publicerad 2016-01-30 19:27 av arhodin

Skriven 1909 i Derry, New Hampshire, tryckt 1913. Dikten beskriver en händelse tidigt i Frosts äktenskap med Elinor när en luffare kom till gården. Förut svensktolkad av Sven Christer Swahn (1968). Fotot visar Frosts gård i Derry.

Robert Frost - Love and a Question - Kärlek och en Fråga

Kärlek och en Fråga

Översättning av

Anders G.J. Rhodin, 2016

En Främling kom till dörren mot kvällen
Och talade med brudgummen där.
Han bar en grönvit käpp i sin hand,
Och sina bekymmer höll han när.
Han frågade med ögonen mer än läpparna
Om ett skydd inför natten,
Och han vände och tittade långt bortåt vägen
Utan gårdar eller ljussken.

Brudgummen kom ut på verandan
Med, &Lquo;Låt oss titta på himlen ett slag,
Och fråga hur denna natt kommer bli,
Främling, du och jag.’
Kaprifolielöven låg spridda på gården
Kaprifoliebären de var blå.
Höst, ja, vinter låg i vinden;
&Lquo;Främling, jag önskar jag kunde förstå.’

Innanför, bruden ensam i skymningen
Böjd över den öppna brasan,
Hennes ansikte rosenrött av glödande kolet
Och tanken om hjärtats längtan.
Brudgummen tittade på den tröttsamma vägen,
Men såg blott henne därinne,
Och önskade hennes hjärta i ett gyllene skrin
Och fäst med en silverpinne.

Brudgummen tyckte det lite att ge
En nådegåva bröd, en penning,
En hjärtans bön för Guds alla fattiga,

Eller för de rika en förbanning;
Men vare sig en man blev tillbett eller ej
Att störa kärleken mellan två
Genom att hysa sorg i bröllopshemmet,
Önskade brudgummen han kunde förstå.

Love and a Question

Robert Frost, [1909] 1913

A Stranger came to the door at eve,
And he spoke the bridegroom fair.
He bore a green-white stick in his hand,
And, for all burden, care.
He asked with the eyes more than the lips
For a shelter for the night,
And he turned and looked at the road afar
Without a window light.

The bridegroom came forth into the porch
With, 'Let us look at the sky,
And question what of the night to be,
Stranger, you and I.'
The woodbine leaves littered the yard,
The woodbine berries were blue,
Autumn, yes, winter was in the wind;
'Stranger, I wish I knew.'

Within, the bride in the dusk alone
Bent over the open fire,
Her face rose-red with the glowing coal
And the thought of the heart's desire.
The bridegroom looked at the weary road,
Yet saw but her within,
And wished her heart in a case of gold
And pinned with a silver pin.

The bridegroom thought it little to give
A dole of bread, a purse,

A heartfelt prayer for the poor of God,

Or for the rich a curse;

But whether or not a man was asked

To mar the love of two

By harboring woe in the bridal house,

The bridegroom wished he knew.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren arhodin med Poeter.se id #59001 innehar upphovsrätten